

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **M. Č.**, nar. ..., bytem ..., zastoupeného M. Č. starším, bytem ..., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížova 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 8. 2013, č. j. ...

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí ČSSZ vydané 30. 8. 2013, kdy tato rozhodla tak, že zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č. j. ... ze dne 28. 6. 2013.

Pokud jde o rozhodnutí ČSSZ z 28. 6. 2013, tímto rozhodnutím zamítla ČSSZ žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Podkladem uvedeného rozhodnutí byl posudek o invaliditě OSSZ Vyškov ze dne 19. 6. 2013, podle kterého není žalobce invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 20%.

Proti tomuto rozhodnutí podal prostřednictvím svého otce žalobce námitky, v níž uváděl, že žalobce není schopen rozumově si uvědomit důsledek rozhodnutí, proto jsou námitky podávány za pomoci jeho otce, M. Č. staršího. S vydaným rozhodnutím nesouhlasí, není spokojen s hodnocením poklesu pracovní schopnosti 20%. Uvedl, že při porodu došlo u

účastníka řízení ke komplikacím, kdy mozek nebyl okysličován po určitou dobu, od té doby má po celý život problémy. Navštěvoval speciální mateřskou školu, zvláštní základní školu, speciální učiliště a 10 let shání marně práci. Některé projevy u účastníka řízení odpovídají 10-ti letému dítěti. Proto žádal přezkoumání rozhodnutí, žádal zejména přezkoumat zdravotní stav žalobce.

V rámci námitkového řízení, před vydáním rozhodnutí, byl nově posuzován zdravotní stav žalobce ČSSZ, a to dne 28. 8. 2013, kdy bylo zjištěno, že posuzovaný není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Míra poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla uvedeným posudkem o invaliditě určena ve výši 20%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. V (duševní poruchy a poruchy chování), položce 8 (mentální retardace), písm. a), (lehká slabomyslnost / oligofrenie / lehká mentální subnorma, IQ 70 – 85, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi) přílohy k vyhl. MPSV č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje procentní rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 10 – 20%. Lékařka ČSSZ stanovila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce v horním rozmezí dané položky 20%. Uvedla, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. ČSSZ na základě tohoto posouzení zdravotního stavu pak 30. 8. 2013 vydala rozhodnutí, kterým zamítla námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ z 28. 6. 2013 potvrdila.

Prostřednictvím svého obecného zmocněnce, otce, podal žalobce proti uvedenému rozhodnutí žalobu, kde uvedeno, že žalobce není schopen rozumově si uvědomit důsledky těchto rozhodnutí. Žalobce tedy žádal prostřednictvím zmocněnce soudní přezkum rozhodnutí ČSSZ z 30. 8. 2013. Uvedl, že vychází z následujících pochybností:

1. Obecně lze říci, že závěry těchto rozhodnutí jsou podle všech platných zákonů a vyhlášek správná a chrání stát před zbytečným plýtváním prostředků, přičemž zohledňuje mentální narušení žalobce 20% omezením, což podle vyhl. č. 359/2009 Sb., odst. 8 je mentální retardace, dle písm. a), lehká slabomyslnost (oligofrenie) a není důvod k invaliditě. Žádná vyhláška ani zákona však neříká, jak takto postižený člověk má řešit své omezení vůči potenciálnímu zaměstnavateli a jak má zaměstnavatel respektovat jeho 20% omezení.
2. Zvláštním, ale podstatným zdravotním postižením žalobce je skutečnost, že jeho IQ dle lékařské zprávy ze dne 4. 9. 2013 se nachází v konfidenčním intervalu 67-83 bodů, tedy že je na hranici lehké slabomyslnosti (oligofrenie – IQ 70-85) a mentálního postižení lehkého stupně (debilita IQ 50-69 bodů), které už invaliditou je.
3. V občanském a soukromém životě je žalobce zcela odkázán na svého otce, ten jej naučil základním životním potřebám (hygiena, slušné chování, co může a nemůže, zkrátka jednoduchým obyčejným věcem). Nechápe však společenské, právní a morální záležitosti obecně. Neví, jak se chovat a jednat na úřadech, u lékaře, kdekoliv, kde nebyl. Má-li vzhledem ke svému věku plnit takovou občanskou povinnost, musí být u všeho s ním jeho otec. Celý jeho svět se skládá z místa, kde žije a „jeho táty“ (matka mu zemřela v jeho 13-ti letech).

Vzhledem k výše uvedeným pochybnostem se domnívá, že ČSSZ při vydání svých rozhodnutí respektuje jen obecně dané skutečnosti, které chrání zájmy státu a zapomíná, že postižený občan, ať už 20% nebo 80% je na těchto rozhodnutích závislý. Domnívá se, že pokud není nade vší pochybnost prokázáno, že zdravotní postižení se vlastně nevejde do žádných tabulek, měly by orgány rozhodnout ve prospěch postiženého člověka.

Z těchto důvodů se domáhal přezkoumání rozhodnutí ČSSZ z 30. 8. 2013 s tím, zda obecně platné zákony a vyhlášky nepoškozují právo žalobce a svobodu dle Charty práv a svobod žalobce.

Krajský soud v Brně v rámci dokazování nechal znovu posoudit zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobce. Posudek PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně, byl vypracován dne 10. 4. 2014. Z uvedeného posudku vyplynulo po prostudování všech odborných lékařských zpráv, že v případě žalobce se jedná o posuzovaného, který byl v roce 1990 vyšetřen v pedagogicko – psychologické poradně, byl zjištěn opožděný vývoj řeči, v mateřské škole byl nesoustředěný, u ničeho nevydržel, byl neklidný, byla přítomna vývojová vada řeči – dyslalie (je uváděno, že těžká, byla chudá slovní zásoba, byla zjištěna lehká zaostalost, grafický projev byl retardovaný, byl doporučen odklad školní docházky a zařazení do logopedické třídy MŠ). Po odkladu školní docházky začal chodit do běžné ZŠ, požadavky nezvládal, proto bylo doporučeno přeřazení do zvláštní školy (od 3. třídy). Z dokumentace vyplývá, že byly přítomny specifické poruchy učení – dyslexie a dysortografie. Posuzovaný absolvoval zvláštní školu a následně se vyučil v oboru kuchařské práce. Dle anamnézy (ač v profesním dotazníku uvedeno, že neměl zaměstnání žádné) následně pracoval příležitostně brigádně jako pomocný kuchař, pomocný dělník, také v evidenci úřadu práce. V 3/13 byl vyšetřen psychologicky, bylo zjištěno, že u posuzovaného jde o pokles intelektu do pásma podprůměru s tím, že složka verbální je méně rozvinuta než složka performační (názorová). Nejvíce zaostávající je složka pracovní paměti. Jiné významné zdravotní postižení nebylo přítomno, byly popisovány sklony k úzkostným reakcím v náročnějších situacích. V 5/13 uplatnil posuzovaný žádost o invalidní důchod a při jednání na OSSZ v 6/13 nebyl uznán lékařem OSSZ invalidním v žádném stupni invalidity. Proti rozhodnutí o nepřiznání žádného stupně invalidity podal námitku. K jednání o námitkách doložil psychiatrické vyšetření ze dne 23. 8. 2013, z něhož vyplývá, že posuzovaný byl orientován správně, bylo přítomno pomalejší psychomotorické tempo, byl málomluvný, odpovědi byly kusé, velmi stručné, nálada byla euthymní, posuzovaný byl klidný, bez úzkosti, byla přítomna tenze, nebyly přítomny poruchy vnímání, myšlení, myšlení bylo souvislé bez bludné produkce, nebyla přítomna psychotická symptomatologie, byl přítomen inferiorní intelekt, byla malá tolerance zátěže, snížena výkonnost. Při jednání v rámci námitkového řízení byl v 8/13 zdravotní stav posouzen lékařem LPS ČSSZ a posuzovaný nebyl uznán invalidním v žádném stupni invalidity – posudkový závěr lékaře OSSZ byl potvrzen. Proti rozhodnutí o námitkách byla podána žaloba, k níž je doloženo psychologické vyšetření ze 4. 9. 2013, kdy bylo provedeno psychologické vyšetření, vyšetření dle nejnovějších postupů, dle kterého se intelekt posuzovaného nachází v pásmu podprůměru – v konfidenčním intervalu 67-83 bodů. V dětství byl posuzovaný léčen pro atopický ekzém a pollinosu, s věkem tyto potíže odezněly. Z výše uvedeného vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl u posuzovaného opakovanými vyšetřeními prokázán pokles intelektu do pásma podprůměru, a to i dle nejnovějšího testového vyšetření, kde je v konfidenčním intervalu 67-83 bodů - dle právních předpisů platných pro posuzování poklesu pracovních schopností, tedy v pásmu lehké slabomyslnosti a dotýká se horního pásma lehkého

mentálního postižení (proto volena horní hranice rozpětí). Nebyla přítomna žádná jiná významná psychopatologie, která by mohla mít dopad na pracovní schopnost.

U posuzovaného nebylo prokázáno mentální postižení lehkého stupně ani mentální postižení středního stupně ani mentální postižení těžkého stupně či hluboké. Lehká koktavost neměla dopad na pracovní schopnost. U posuzovaného nebylo přítomno žádné jiné zdravotní postižení, které by způsobovalo funkční poruchu, která by měla dopad na pracovní schopnost.

Nálezy předložené při jednání PK MPSV neobsahují žádné posudkově významné skutečnosti rozhodné pro posudkový záměr.

Posudková komise pak v závěru uvedla, že na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání PK MPSV došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo snížení intelektových schopností do pásma podprůměru, které je v posudku funkčně zhodnoceno.

Pokles pracovní schopnosti PK hodnotí dle přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ, se zařazením do **kap. V, položka 8, písm. a) ve výši 20%.**

Rozhodující postižení funkcí hodnotí PK vzhledem k výše uvedeným skutečnostem na horní hranici rozpětí.

Pro užití § 3 nebyly zjištěny další posudkově významné skutečnosti.

Pokles pracovní schopnosti není hodnocen dle písm. b) nebo písm. c) nebo písm. d), protože klinické nálezy nedokumentují závažnost funkčních poruch pod těmito písmeny uvedenou, jak plyne z posudkového zhodnocení.

PK MPSV Brno tedy stanovila pokles pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve výši 20%.

V úplném závěru pak uvedla, že má v kompetenci posoudit zdravotní stav pro účely invalidity, nikoliv se vyjadřovat ke konkrétnímu pracovnímu zařazení posuzovaného, když toto je v kompetenci lékaře zdravotní preventivní péče.

U jednání krajského soudu zmocněnec žalobce uvedl, že proti posudku, který vypracovala PK MPSV ČR dne 10. 4. 2014 žádné výhrady nemá, protože se v něm popisuje skutečně zdravotní stav žalobce takový, jaký je. Zmocněnec je však přesvědčen o tom, že posudkové komise by měly při hodnocení zdravotního stavu více přihlížet individuálně k jednotlivým posuzovaným osobám a nikoliv pouze „škatulkově hodnotit“ zdravotní stav

v tom smyslu, o kolik procent je snížena pracovní schopnost. Pokud jde o samotného žalobce, uvedl, že ten v současné době pracuje jako pomocná pracovní síla v restauraci.

Žaloba důvodná není.

Podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., v platném znění, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Při svém rozhodování krajský soud vycházel z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 10. 4. 2014. Tento posudek soud pokládá za posudek úplný, správný a přesvědčivý, posudek, který vyšel ze všech dostupných zpráv o zdravotním stavu žalobce a správnost posudku nezpochybnil ani zmocněnec žalobce.

Soud uvádí, že při hodnocení zdravotního stavu pojištěnců musí PK MPSV ČR respektovat platné právní předpisy.

Provedeným dokazováním dopěl soud k závěru, že žalovaná zjistila náležitě a správně zdravotní stav žalobce a schopnost jeho soustavné výdělečné činnosti s ohledem na jeho zdravotní stav, posoudil věc tak, že žaloba důvodná není a proto dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) ji soud zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud jde o žalovanou, nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 21. května 2014

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně